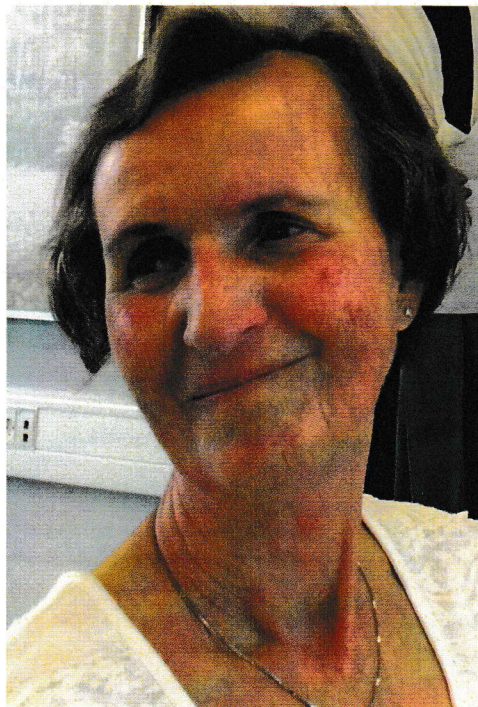

Inge Bille Hansen

KILDEBRØNDE KIRKE

ONSDAG DEN 11. MARTS 2015

1 Se, nu stiger solen af havets skød,
luft og bølge blusser i brand, i glød;
hvilken salig jubel, skønt alt er tyst,
medens lyset lander på verdens kyst!

2 Jeg vil ånde luften i fulde drag,
synge Gud en sang for den lyse dag,
takke ham, at morgnen mig end er sød,
at mig dagen fryder, trods synd og død.

3 Takke ham, som gav mig, når sol står
op,
selv at føle morgen i sjæl og krop,
at al mørkhed svinder og sjælevé,
blot jeg trygt vil sige: din vilje ske!

4 O, at jeg tør favne dig, skære dag,
kalde dig med navne, min sjæls behag,
alle gode navne, som bedst jeg ved:
Moder, søster, elskte: min kærlighed!

5 Lysvæld bag ved lysvæld i himlen ind,
did, hvorfra den kommer nu, morgnens
vind,
ret som om det ånded af lyset ud –
o du milde Fader, min skaber, Gud!

6 Lad mig nu kun drage ad natmørkt hav,
lad mig ikkun stævne imod min grav:
Livets Gud mig skærmer, jeg er hans barn,
ud hans hånd mig river af dødens garn.

7 Se, da stiger solen af hav på ny,
alle dødens skygger for evig fly;
o for sejersjubel, for salig lyst:
Lyset stander stille på livets kyst!

Jakob Knudsen 1891.

Melodi: Lars Nielsen 1891. Oluf Ring omkring 1915.

1 Nu falmer skoven trindt om land,
og fuglestemmen daler;
alt flygted storken over strand,
ham følger viltre svaler.

2 Hvor marken bølged nys som guld
med aks og vipper bolde,
der ser man nu kun sorten muld
og stubbene de golde.

3 Men i vor lade, på vor lo,
der har vi nu Guds gaver,
der virksomhed og velstand gro
i tøndemål af travet.

4 Og han, som vokse lod på jord
de gyldne aks og vipper,
han bliver hos os med sit ord,
det ord, som aldrig glipper.

5 Ham takker alle vi med sang
for alt, hvad han har givet,
for hvad han vokse lod i vang,
for ordet og for livet.

6 Da over os det hele år
sin fred han lyser gerne,
og efter vinter kommer vår
med sommer, korn og kerne.

7 Og når engang på Herrens bud
vort timeglas udrinder,
en evig sommer hos vor Gud
i Paradis vi finder.

8 Da høste vi, som fugle nu,
der ikke så og pløje;
da komme aldrig mer i hu
vi jordens strid og møje.

9 For høsten her og høsten hist
vor Gud ske lov og ære,
som ved vor Herre Jesus Krist
vor Fader ville være!

10 Hans Ånd, som alting kan og ved,
i disse korte dage
med tro og håb og kærlighed
til Himlen os ledsage!

N.F.S. Grundtvig 1844.
Melodi: Johan H. Nebelong 1889. Jeg ved et evigt
Himmerig.

1 Jeg er træt og går til ro,
lukker mine øjne to;
Fader, se med kærlighed
til mit ringe leje ned!

2 Har i dag jeg, kære Gud,
syndet imod dine bud,
vær mig nådig, vær mig god,
slet det ud for Jesu blod!

3 Se, o Herre, til os ind,
os, som har det samme sind,
sæt, o Gud, din englehær
om alverden, fjern og nær!

4 Stå de syge hjerter bi,
luk de trætte øjne i,
giv os alle fred og ro
i vor Herres Jesu tro!

Luise Hensel 1817. Kristian Arentzen 1846.
Melodi: Jørgen Malling 1869.

1 Altid frejdig, når du går
veje, Gud tør kende,
selv om du til målet når
først ved verdens ende!

2 Aldrig ræd for mørkets magt,
stjernerne vil lyse!
Med et Fadervor i pagt
skal du aldrig gyse!

3 Kæmp for alt, hvad du har kært,
dø, om så det gælder!
Da er livet ej så svært,
døden ikke heller.

Chr. Richardt 1867.
Melodi: Dagen går med raske fjed.

Begravelsesforretningen Sjælland ApS
Tlf: 70 21 66 96

1 Jeg er træt og går til ro,
lukker mine øjne to;
Fader, se med kærlighed
til mit ringe leje ned!

2 *Har i dag jeg, kære Gud,*

*syndet imod dine bud,
være mit arbejde være mig selv*

1 Altid frejdig, når du går
veje, Gud tør kende,
selv om du til målet når
først ved verdens ende!